

■ یکی از دانشجویان داروسازی دانشگاه علوم پزشکی، سرکار خانم معصومه پناهی، طی نامه خود از اختصاص بیش از ۳۰٪ صفحات به بازآموزی اعتراض نموده‌اند، ابتدا بخشهایی از نامه ایشان و بعد از آن پاسخ هیات تحریریه را با هم می‌خوانیم:

□ «... قبل از هر سخنی شکر و سپاس فراوان خود را از کلیه مسئولین و دست اندرکاران این کار عظیم ابراز می‌دارم. در ضمن می‌خواستم نکته‌ای را خدمت شما بزرگواران یادآوری کنم که تذکر آن بنظرم ضروری آمد. از آنجا که در چندین شماره اخیر برنامه بازآموزی

داروسازان محترم را بصورت چاپ مقالات علمی و نیز درج سؤالاتی در همان زمینه‌ها اجرا می‌نمایید بنظر می‌رسد تا حدودی از هدف اصلی مجله که همانا قابل استفاده بودن مطالب مجله برای کلیه اقشار گروه پزشکی اعم از دکتر، دانشجو و ... بوده، دور شده‌اید چرا که بیش از ۳۰٪ صفحات مجله را اختصاص به مقالاتی اولاً با سطح علمی بالا و ثانیاً چنان طولانی که هر کسی حال و حوصله خواندن تمام آنرا ندارد (بجز آنانکه مجبورند!!) داده‌اید و احتمالاً همین ایده بازآموزی مکاتبه‌ای باعث شده که تمام هم و غم نویسندگان و مترجمین به برآوردن همین

نیاز مجله معطوف شود. البته من هیچ مخالفتی با برنامه بازآموزی بدین صورت ندارم. تنها خواهشمندم همچون سابق، مقالات قابل فهمتر و مفیدتر برای سایر خوانندگان هم داشته باشید و پیشنهادم اینست که در هر شماره فقط یک مقاله علمی حسابی برای بازآموزی چاپ کنید و بعد سؤالات سه یا چهار شماره مجله را با هم در یک شماره مطرح کنید. در این صورت علاوه بر برآورده شدن خواسته‌های سایرین فکر می‌کنم هم کیفیت برنامه بازآموزی بالاتر رود و هم اینکه نتایج خوبی در رسیدن به هدف تعیین شده بدست خواهد آمد.»

■ همکار گرامی، سرکار خانم پناهی، براساس مجوز صادر شده از سوی دفتر بازآموزی، بایستی ۲۰٪-۲۵٪ صفحات هر شماره به مقالات بازآموزی اختصاص یابد، از سوی دیگر، بایستی عرض گردد هیات تحریریه رازی همیشه تمام هم و غم خود را برای نگارش یا ترجمه مقالات معطوف داشته است و تنها مقالاتی که جنبه آموزشی و نوآموزی داشته‌اند برای امر بازآموزی اختصاص یافته‌اند.

■ همکار گرامیمان، جناب آقای دکتر علیرضا جمشیدی از شهر ارومیه نامه‌ای با خط خوش نگاشته‌اند. قبل از خواندن نامه ایشان، لازم است دو مطلب عمده ذکر گردد: اول این که، مسئول تمام دیرکرده‌ها نشریه رازی نیست و یکی از عوامل مهم در این دیرکرده‌ها پست است. دوم اینکه، صفحه «رازی و خوانندگان» و «دیدگاه‌ها» به این منظور ایجاد شده است تا

تربیبونی آزادی برای شما همکاران گرامی باشد.

□ «... قبلاً از این که به ازای خواسته‌های مختلف حقیر نوعی از شما دوستان زحمت‌کش، چندان کار کردی مفید در پرباری و ارتقای این پیام نامه علمی، اجتماعی رازی نداریم حقیقتاً معذور بوده و امیدوارم با طرح کاستی‌های معمول این اجتماع دارویی و درمانی خود، حتی المقدور بیانگر شرح حال خویش برای چاره‌جویی فردای دیگران باشیم.

■ در ابتدای عرض خویش، به دیرکرد ارسال ماهنامه اشاره دارم که به عنوان مثال اکثر ماهها این ماهنامه در ماه بعد به دست بنده می‌رسند که از جمله در ماههای اخیر در هفتم یا هشتم ماه بعد، ماهنامه گذشته به دست بنده می‌رسد که در پی‌گیری ارسالات پستی هیچ جوابگوی مثبتی را نیافتم که امیدوارم با قید تسریع در مرسولات، در این مورد نیز نظر عنایت داشته باشید.

مطلب دوم: خواست بنده برای قرار دادن یک تربیبون آزاد برای طرح مسائل مختلف موجود برای جمع کثیر داروسازان بدون داروخانه است که سالهای سال چاره‌ای جزء تقبل مسئولیت فنی داروخانه‌های دیگر، آن هم با آن مزایای حقوقی که دیگر نیاز به بیان نیست، ندارند.

چرا که منبع موثقی برای نقل قول تسهیلات و یا ترتیبات این امر موجود نبوده و بقول معروف، هر کس از هر دری به نوعی سخن می‌گوید!!!

■ مثلاً احتمال تغییر اشل معمول یک داروخانه برای ۱۰۰۰۰ نفر جمعیت معمول و یا حدود صنفی در مورد داروخانه و ...

خواهشمندم چنین خواستی را که خواست اکثر دوستان همکار می‌باشد به نوع و سلیقه

خویش در ماهنامه بگنجانید، تا شاید روایت صادق را در راوی صمیمی خویش داشته باشیم...»

■ جناب آقای دکتر مصطفی دوستانی، طی نامه‌ای از محدود نکردن افراد سیگاری ابراز ناراحتی می‌کنند، مطالب ایشان را با هم مرور می‌کنیم:

□ «... موضوعی که باعث شد مصدع شوم این بود که پیشنهاد کنم عوامل پزشکی و غیر پزشکی مؤثر بر سلامتی را که در مقاله آموزش بهداشت در صفحه ۵۶ شماره ۱۰ آبان آن مجله آورده بودید از ۹ جزء به ۱۰ جزء برسانید. علت اینکه به فکر افتادم این یک جزء را در صورت صلاح دید اضافه فرمایید ناراحتی شدیدی بود که با خواندن مقاله اعتیاد به دخانیات (صفحه ۲ شماره ۷ مرداد ۷۵) برای هر خواننده‌ای بوجود می‌آمد و نیز ناراحتی‌های شدیدتری که در جامعه خود با چشم می‌بینیم یا با گوش می‌شنویم که قسمتی از آنها را برای کم نمودن این ناراحتی‌ها بصورت درد و دل در زیرآشاره می‌کنم:

الف - قسمتهایی که در مقاله اعتیاد به دخانیات در ذهن من مانده است:

۱ - در برخی از کشورها کار را به جایی رسانده‌اند که کشیدن سیگار را حتی در مکانهای روباز مانند خیابان‌ها ممنوع کرده‌اند و در برخی از شهرهای دنیا در رستورانهای معروف جای مخصوص و نامناسبی را برای سیگاریها تدارک دیده‌اند به طوری که به دور از مشتریهای غیرسیگاری و در گوشه‌ای قرار گرفته و در

حقیقت یک حالت توهین آمیزی نسبت به این افراد اعمال می‌شود.

۲ - موضوع دیگری که نباید از نظر دور داشت تنفس دود سیگار برای افرادی است که خود سیگاری نبوده ولی در محیطی تنفس می‌کنند که شخص یا اشخاص دیگر هوای آنها را آلوده می‌سازند که این دود سیگار ناخواسته می‌تواند تا اعماق ریتین آنها نفوذ کرده و بعنوان یک عامل سرطان‌زا عمل کند. در گزارشی که در این زمینه منتشر شده است نشان داده‌اند که در یک فرد غیرسیگاری که با یک معتاد به سیگار زندگی می‌کند خطر مرگ ناشی از ایسکمی و سکته قلبی به ۳۰٪ افزایش می‌یابد.

دود سیگار علاوه بر ایجاد بیماری قلبی - عروقی و سرطانهای مختلف اعضای بدن، بیماریهای دیگری مانند: آب مروارید، بیماریهای دهان و دندان، بیماریهای مخاطی، افزایش فشار خون و خونریزیهای مغزی را موجب خواهد شد. با توجه به نکات فوق مبارزه با اعتیاد بویژه مبارزه با کشیدن سیگار در ابعاد گوناگون فرهنگی، پزشکی و اجتماعی از ضروریات است و مسئولین مربوطه می‌بایست برنامه کامل و جامعی را در این زمینه تنظیم و به اجرا درآورند تا انشاء... بعد از یک دوره کامل مقابله، جامعه از این معضل رهایی یابد.

ب - اما موضوعاتی که در جامعه دیده یا شنیده‌ایم بعضاً چنان در جامعه رسوخ کرده و بقدری عموم جامعه به معنای واقعی به این مشکل عادت کرده یا بهتر بگوئیم وابسته شده‌اند که حتی شورای نگهبان را قادر به تایید مصوبه مجلس شورای اسلامی مبنی بر ممنوعیت

استعمال دخانیات در جامعه نمی‌کند بطوری‌که صلاحدید فقهای محترم بر تأیید این مصوبه قرار نمی‌گیرد و بدنبال این می‌بینیم که:

۱- بسیاری از معتادین به این دود سیگار ناخواسته معتاد و یا مبتلا به انواع امراض می‌شوند.

۲- بسیاری از نوجوانان زیر ۲۰ سال معتاد شده‌اند.

۳- شنیدم در موقع جنگ یکی از فرماندهان سپاه اسلام (شهید حسین خرازی «ره») موقعی که برای طرح برنامه‌ای نزدیکی از دوستان صمیمی خود برای مشورت می‌رود، وقتی می‌بیند او مشغول سیگار کشیدن است نه تنها با او مشورت نمی‌کند بلکه به او می‌گوید: تا موقعی که سیگار می‌کشی من با تو حرف نمی‌زنم.

ولی حالا می‌بینیم غیرسیگاریهایی که به سربازی می‌روند، پس از خاتمه خدمت بیش از نیمی از آنها معتاد به سیگار شده‌اند و عجیب اینکه قسم به خون شهدا می‌خوریم که راهتان ادامه دارد. آیا ادامه راهشان همین است؟

۴- در زمانی که در کشورهای غیراسلامی حتی در مکانهای روباز مانند خیابانها کشیدن سیگار را ممنوع کرده‌اند در کشور اسلامی ما با این که آلوده کردن فضاهای عمومی (که هر کس حق تنفس هوای آزاد را دارد) از نظر اسلام حق الناس محسوب می‌شود و بزرگترین گناهی که هرگز خداوند نمی‌بخشد حق الناس است، در همه جا مردم براحتی هوا را آلوده می‌کنند.»

■ جناب آقای دکتر منصور احمدلو از تهران، طی نامه‌ای از وضع اسف بار!!! توزیع نشریه گله کرده‌اند و در ضمن فرموده‌اند که یک بار

دیگر هم، عدم ارسال نشریه را برای دفتر ماهنامه نوشته‌اند. بایستی عرض گردد که تنها نامه موجود از ایشان در آرشیو مجله، همین مرقومه است که بخشهایی از آن را با هم خواهیم خواند، از ایشان می‌پرسیم، نامه جناب عالی چگونه به دست ما نرسیده است؟ در ضمن، دو مجله‌ای که فرموده بودند برای ایشان ارسال نشده است، دو مرتبه ارسال گشت. امیدواریم، تنها امیدواریم، که این بار به دستشان رسیده باشد و در پایان از خداوند می‌خواهیم آخر و عاقبت ما را با این اوضاع پست و شما خوانندگان پی‌گیر به خیر کند.

□ «... متأسفانه یک گله بسیار کوچک نیز دارم که این گله، همانا عدم توزیع مناسب و بموقع ماهنامه مثل دیررسیدن و یا نرسیدن ماهنامه بدست مشترکین است.

ضمناً اینجانب یک بار دیگر نیز نامه نوشته و نرسیدن شمارهٔ اردیبهشت ۷۵ به دستم را به اطلاع رساندم ولی با کمال تأسف نه تنها اقدامی نکردید حتی از ارسال شمارهٔ مرداد ۷۵ نیز خودداری کرده‌اید و این واقعاً جای تعجب است. من و تمام همکاران مشترک ماهنامه انتظار داریم مجله بموقع به دستمان برسد یا لااقل دیر بدستمان برسد، ولی برسد، نه این که اصلاً ماهنامه را دریافت نکنیم لذا برای بار دوم به اطلاع شما می‌رسانم که شماره‌های اردیبهشت ۷۵ و مرداد ۷۵ را دریافت نکرده‌ام لذا جهت جلوگیری از ناقص شدن سری ماهنامه اینجانب که اهمیت زیادی برای آن قائم، لطف کرده و آنها را برایم ارسال نمایید. در ضمن اگر مسئله مالی مطرح می‌باشد حتی حاضریم هزینه ارسال آن دو شماره را مجدداً پرداخت کنم.»